

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului

Hristos S-a înălțat! Hristos, Cel ce este cu tine, Israele. E zi de sărbătoare în Israel, iar Eu Mă cobor cu hrană la poporul Meu.

Pace ție, Israele român! O, mare este între lucrări lucrarea păcii. Pacea nu vine de pe nicăieri decât numai de la Mine din cer. Am venit cu pacea pe pământ acum două mii de ani, dar puțini au împlinit lucrarea ei. Am venit și la tine cu pacea cea de atunci și cu pacea cea de acum, căci pe cât este de mare durerea Mea cerească pentru fărădelegile de pe pământ, tot așa de mare este și lucrarea păcii Mele, mai mare decât acum două mii de ani, că vremea este grea de tot, grea, măi fiilor iubiți, grea și înăbușitoare pentru Mine și pentru voi, cei mai mititei copilași ai Mei. Întăresc lucrarea Mea peste voi și vin mereu și rostesc peste voi acest cuvânt lucrător. Pace vouă, pace vouă, pace vouă, că voi nu pricepeți îndeajuns câtă pace vă trebuie, cât de mult vă întărește această lucrare fără de care nimeni nu poate în cer și pe pământ.

Vino, fiule scump, și ia cuvânt nou, cuvânt cald, și te încălzește, tată, și te înfierbântă întru lucrarea lui Dumnezeu, că este greu fără Dumnezeu, măi Israele tată. Dacă tu ți-ai da seama cât este de greu fără de Mine în vremea aceasta de azi și de mâine, tu n-ai mai avea pe buze și pe inimă nimic decât numele Meu și vorbire cu Mine, fiule. Vorbește cu Mine, tată, vorbește, copile de azi, că e grea vremea, e grea și pentru tine, și Eu te văd în greu, și îți spun să vorbești cu Mine, ca să fiu Eu mereu cu tine, că vremea e grea. O, tu n-ai voit să Mă crezi pe Mine, și Eu mereu ți-am spus de cele ce vor să fie. Eu de aceea am plâns mereu prin cuvânt, căci cuvântul Meu rostit mereu peste tine a fost un plâns al Meu înaintea ta, Israele tată. Am plâns mereu prin cuvânt, căci ce altceva se poate numi stăruința Mea atâta timp pe lângă tine, poporul Meu cel mic? O, fiule iubit, tu aștepti să vin să-ți cuvintez, dar nu știi, tată, ce mult aștept Eu, cu mult mai mult ca tine aștept să pot să-ți vorbesc. Și ți-aș vorbi mereu, mereu, dar vremea e grea de tot și dă să-Mi slăbească puterea fiilor Mei cei străjeri în calea cuvântului Meu.

O, Israele tată, tu nu știi, fiule, să înțelegi ce vorbesc Eu cu tine, că ți-am grăit cuvânt adevărat și te-am rugat să nu te mai uiți în lume, și ți-am spus așa: *«Vai ție, poporul Meu, dacă nu Mă vei asculta să nu te mai uiți ca să știi și tu ce pățește lumea!»*. Lumea, tată, va intra în rele tot mai mari, în dureri tot mai mari, că sfântul prooroc Ilie s-a dus în lume, tată, s-a dus ca să Mă răzbune pe Mine, Cel ce sunt defăimat și batjocorit de lume și călcat în picioare de lume și de slujitorii cei din lume, care stau în numele Meu în fața omului din lume. Aceștia stau, și în zadar stau, că lumea se strică din ce în ce mai rău, și peștele își strică și el capul din ce în ce mai tare. Tot ce mai era sfânt s-a pângărit, și nu mai este loc curat, și proorocul Ilie s-a umplut de râvnă și de durere, că e cu mult mai rău omul care se zice că e creștin, e cu mult mai rău decât Israelul cel din vremea aceea când Ilie plângea la Mine de lipsa lui Dumnezeu din om.

O, poporul Meu Israel, Eu, tată, ți-am spus ție că tu ești mai mult decât Moise, decât Ilie; Eu așa ți-am spus în vremea lui Verginica. Umblă, tată, în carte, că acum ai ce învăța, și vezi că Eu așa ți-am spus. Ți-am spus să fii mai mult ca ei pentru Mine, mai tare în lucrare ca ei, că ție, fiule, ți-am dat mai mult decât le-am dat lor, ți-am dat ce n-am dat nimănui până la tine, și nu mai am ce-ți da, că tot ce am avut, tot ce am mai avut de dat ți-am dat ție.

Proorocul Ilie petrecea zi și noapte întru lucrarea râvnei după Dumnezeu. Atât de mult M-a iubit el pe Mine, măi fiilor, de M-a făcut să nu-i pot respinge nimic din cele ce el cerea de la Mine întru râvna sa dumnezeiască. Dar ție dacă ți-am dat mai mult decât lui fără să-Mi ceri cum Mi-a cerut el, o, fiule tată, tu cum se cerea să fii, măi Israele? Tu ai fost cel mai miluit și cel mai ocrotit, și te-am păstrat ca pe o podoabă cerească a vremii de acum. O, și n-ai avut râvnă ca Ilie,

proorocul Meu, că el plângea pentru fărâdelegea lui Israel care se urca spre Mine, și tu în loc să plângi ca și el, tu stai în mijlocul fărâdelegii și nu te temi de unealta de nimicire a fărâdelegii. Ia aminte, copilul Meu, că trece Ilie proorocul, trece peste tot, tată. Întărește peste tine pecetea Dumnezeului Cel viu, că și Eu o întăresc, și mereu ți-o împrăpățez, că vreau, tată, să te am și să te numesc unealta Mea din vremea arătării Mele, din vremea venirii Mele, că vin curând spre arătare, vin, fiule, și tu să crezi ce-ți spun. Eu în curând Mă las văzut, și vreau ca tu să fii cu pacea Mea peste tine, ca să te bucuri în vremea celor ce se vor descoperi spre vedere. Mai e numai un picuț și această lucrare va lucra descoperită, și vei vedea cum am lucrat Eu această lucrare peste tine, Israele român. Vei vedea, tată, cum am vorbit și cum vorbesc lângă tine și deasupra ta. Vei vedea cum te-am purtat și cum te port Eu pe tine în timpul acesta ceresc, că tu ești în timp ceresc, și lumea e în timp pământesc. Și tu, tată, ești în timp, dar tu ești cerește, pentru că așa ai fost tu scris, ca să fii poporul Meu ceresc în timp și să fii lucru de mărturie pentru ziua mărturiilor, pentru clipa judecății tuturor celor ce s-au petrecut în timp. E greu timpul, tată, dar am pășit cu tine pas de veac nou. Am scris început de pas peste timp, am scris cu tine sfârșit și început. Și când vei vedea ce a purtat în taina ei ziua aceea de Paști când am făcut pasul cu tine, o, te vei minuna, copilul Meu, când vei afla ce am făcut Eu prin tine în ziua aceea.

La nașterea Mea din Fecioară Eu am despărțit cele două lumi, și lumea de pe atunci n-a știut și n-a simțit, că puțini au fost aceia care au purtat taina plinirii proorociilor întrupării lui Dumnezeu între oameni. Și după ce Eu am împlinit lucrarea care era proorocită din vreme, M-am dus la locul Meu, lângă Tatăl, dar nu M-am dus până n-am vestit prin îngeri întoarcerea Mea cea de acum. Caută, tată, în Scripturi, că vei găsi glasul îngerilor care au spus că voi veni în chipul cel cu care M-am înălțat la Tatăl. De atunci mereu cobor, și mereu Mă sui în chip nevăzut, și mereu lucrez în chip nevăzut de om, dar la tine, poporul Meu, M-am lăsat prin cuvânt. La tine am venit mereu de lângă Tatăl, și de deasupra ta am cuvântat cuvântul Meu, și am lucrat peste tine patruzeci de ani, ca și peste Israelul din vremea lui Moise. Atunci am avut pe Moise, și acum am avut pe Verginica, pe trâmbița despre care scria în Scripturi. Este scris în Scripturi că Însuși Domnul Se va coborî din cer întru trâmbița Lui, ca să învieze morții la glasul trâmbiței. Fiule, crezi tu în cuvântul acestei Scripturi? Crezi tu, tată, că Verginica a fost împlinirea acestei Scripturi? Crezi că ea este trâmbița lui Dumnezeu?

O, Verginico, fiica Mea prin care am coborât a doua oară și prin care Mă voi și lăsa văzut cum am venit și cum voi veni văzut de tot ochiul! O, fiică înțeleaptă, că tu școală n-ai avut, și de aceea ai fost înțeleaptă. Tu n-ai învățat nimic de la om, nimic de pe pământ, și ai învățat învățatură din cer dacă Eu am fost în tine, și ai bucurat pe Tatăl Meu și al tău cu îndemnul cel sfânt, pus peste turma Mea și a ta, că mâncai cireșe și le adunai sâmburii, măi Verginico, și puneai oițele să facă rugăciunea „*Tatăl nostru*“ pentru fiecare sâmbure. Le umpleai pumnișorii cu sâmburi, iar ei pentru fiecare sâmbure rosteau un „*Tatăl nostru*“. Când era vreunul din ei bolnăvior, tu știai că boala și durerea veneau de la cele lumești care intrau în el, și îl prindeai pe acela și îi dădeai sâmburi și îl puneai să zică: «*Tatăl nostru, Care ești în cer, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, și să se facă voia Ta așa cum se face în cer, ca să fie tot așa și pe pământ. Și ne dă pâine, Tată, și ne iartă greșeala așa cum și noi iertăm. Și nu ne lăsa spre ispită, și ne izbăvește de lucrul cel rău*». O, Verginico, cine, tată, mai vrea să știe ce înseamnă să se sfințească numele Tatălui în om, în creștin, în fiul acestei lucrări? Cine mai știe să creadă ce spune atunci când rostește «*facă-se, Tată, voia Ta, precum în cer așa și pe pământ*»? Auzi tu, Verginica Mea, ce spune această rugăciune? Spune să se facă voia Tatălui ca și în cer. Vorbesc cu tine, tată, că tu știi să înțelegi. Cu cine să Mă mai înțeleg Eu, cu cine? Vreau să Mă înțeleg cu poporul tău, cu poporul Meu pe care-l am din munca ta cu Mine, din truda ta alături de Mine. Vreau să rostească Israel rugăciunea „*Tatăl nostru*“ și să zică să se facă voia Tatălui, precum în cer să se facă și pe pământ, ca să fie pământul cer, ca să fie cerul pe pământ, și pământul în cer.

Și când zice Israel: «*pâinea noastră dă-ne-o nouă, Tată*», când zice Israel așa, să Mă ceară pe Mine, că Eu sunt pâinea care se coboară din cer.

O, Israele, iată, fiule, pâine. Mănâncă, Israele, pâine din cer. Mănâncă, Israele, mănâncă și nu sta flămând, nu sta nemâncat, nu sta. Ți-am dat, fiule, cămară de-a gata, și plângând am lucrat ca să ți-o dau, să ai ce mânca, să ai, ca să nu mori, că cine nu mănâncă nu are putere cu Mine. Ți-am întocmit cămară. Verginica a strâns în cămară, iar fiii Mei cei lucrători de azi care umblă cu Verginica pe pământ, cu Verginica și cu Mine, acești fii merg plângând prin spini, și spinii le rănesc picioarele și mersul, și ei merg întăriți de Mine ca să-ți rupă ție din pâine și să ai pâine, Israele român. E grea vremea, și ei merg, pentru că Eu i-am tocmnit ca să-ți slujesc ție cu ei, și tu să stai la adăpost și la căldură și să mănânci, Israele. Eu sunt pâinea care se coboară din cer, și Mă fac cuvânt și Mă așez în fața ta. Mănâncă, fiule, cu folos, și fii ca Mine dacă mănânci această pâine. Omul din lume mănâncă minciuna și crește prin ea și se numește omul minciunii. Tu să mănânci cuvânt din cer, pâine din cer, ca nu cumva de foame să iei să mănânci din lume și să te molipsești de boala minciunii, că la școală numai minciuni ai învățat, măi Israele, și iată câtă muncă trebuie să muncesc peste tine ca să te curăț de grăsimea minciunii. Minciuna s-a făcut grăsime și carne în om, și a crescut omul în trup și în duh, a crescut din rodul minciunii. Nimic n-a fost adevărat ce ai învățat la școala omului mincinos care este în lume, și să Mă crezi, tată, ce-ți spun. Nici măcar de neamul tău n-ai învățat cu dreptate, și când vei vedea povestea acestui neam așa cum este ea în cer, atunci te vei înspăimânta de minciuna pe care ai luat-o de la cel ce te-a luat de la învățătura Mea cea din cer. Cartea cea de pe pământ a luat o formă bine ticluită de om, dar n-are viață în ea, și este minciună mare, fiule. Dacă tu vei vrea, vei crede ce-ți spun, dar dacă nu vei vrea, vei rămâne străin de cele ce-ți spun Eu acum. Căci am trimis pe Moise la faraon, l-am trimis cu cele învățate din cer și l-am îmbrăcat cu puterea Mea, ca să-l trimit să stric puterea care iese de la om. Lucrarea care iese de la om seamănă cu fața lucrării Mele, dar e minciună și nu e adevăr. I-am dat lui Moise lecție din cer, ca să lucreze cu ea peste omul cel fără Dumnezeu și să-Mi învieze cu ea pe Israel și să-l scot pe Israel din lumea minciunii, ca să fie al Meu, să-l scot din Egipt, să-l scot de la oameni, ca să fie cu Mine și nu cu omul, și i-am spus lui Moise să lase puterea Mea să lucreze văzut, căci l-am înzestrat cu cele adevărate din cer. I-am spus să facă semne cerești cu toiagul cel pe care i-l dăduse faraon în Egipt la plecarea lui în pustie. Îi dăduse faraon un băț, și Moise l-a luat cu el și l-a păstrat, și când s-a dus pe munte la Domnul, toiagul acela a primit lucrarea lui Dumnezeu, ca să lucreze împotriva lucrării omului și să nimicească armele omului, care lucrau fără Dumnezeu. Moise a făcut semne cu toiagul înaintea lui faraon, și a chemat faraon și pe înțelepții lui, și au făcut și aceia semne ca Moise, dar cu toiagul lor. Făcea și omul ce făcea Dumnezeu, și se lupta omul împotriva adevărului și a puterii lui Dumnezeu. Făcea puterea minciunii, făcea și ea semne ca semnele lui Dumnezeu, și așa a lucrat duhul omului vreme de șapte mii de ani împotriva lui Dumnezeu, Care este din cer, Care vine din cer, și mare școală este aceasta la om, ca să-L răstoarne omul pe Dumnezeu, așa cum a voit Lucifer să facă. Ce a făcut faraon dacă s-a crezut mare și cu școală? Puterea lui Dumnezeu biruiește mereu minciuna care imită pe Dumnezeu, și de aceea Mă doare când fiii lui Dumnezeu iau de la oameni sfat și învățatură pentru ei.

Nu e bună învățătura care vine de la om, și n-am cu cine să Mă înțeleg pe pământ. Toată școala care a ieșit de la om a lucrat împotriva lui Dumnezeu, așa cum toiagul filozofilor Egiptului întărea aceleași semne ca și ale Mele prin Moise, ca să desființeze pe Dumnezeu și să rămână numai omul cu dreptatea lui.

Dreptatea omului se numește minciună, fiilor. De ce se numește minciună? Pentru că se pune în dreptul lui Dumnezeu ca să se semețească, pentru că dreptatea omului n-a lucrat altceva decât lucrarea lui Lucifer vreme de șapte veacuri. Dreptatea omului și știința omului a fost rod din rodul cel semeț al lui Lucifer, care a căutat să-l slujească pe om atunci când omul cel dintâi s-a crezut singur mare. Învățătura care este luată din școli l-a depărtat pe om de Duhul lui

Dumnezeu. Și dacă n-am dreptate ce spun, ridicăți-vă și dovediți. O, Israele, am dreptate, tată. Omul nu mai are pe Dumnezeu, dar are nevoie de Dumnezeu, și Îl caută și nu-L mai găsește omul pe Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu Se caută, pentru că nimeni nu Mă poate găsi pe Mine decât în om. Omul Mă poate găsi în el. Dacă Eu nu sunt în om, omul n-are de unde Mă găsi. O, de ce l-am făcut Eu pe om? L-am făcut ca să Mă odihnesc în el; l-am făcut ca să am locaș în el, ca să stau în el și să cresc în el.

O, Israele român, Eu de aceea te-am născut pe tine. Te-am născut, fiule, ca să Mă odihnesc în tine, ca să am locaș în tine, și ca să stau și ca să cresc în tine și ca să fiu cu omul prin tine, că omul nu Mă are, fiule. Omul are altceva în el. Știi tu cum este un om care Mă are pe Mine în el? Fiule, fiule, caută-Mă bine în tine și găsește-Mă numaidecât și odihnește-Mă în tine și lărgește-Mi statul și împărăția Mea în tine, căci tu ești tronul Meu, fiule din Israel, și de aceea te-am născut din Mine, din cuvânt. Te-am născut din Mine ca să fii tu întru Mine și ca să fiu Eu întru tine. De aceea ți-am spus: mănâncă, fiule, mănâncă cu foame cuvântul Meu. Mănâncă, fiule, cuvânt, căci ți-am dat cămară ca să ai, și să n-o ții închisă, și să stai numai la masă, că e vremea să crești mare, mare de tot, să poți da mâna morților să se scoale și să stea pe picioare. Dar ai grijă, tată, să mănânci și pâine caldă, fiindcă Eu trebuie să fiu veșnic viu și veșnic cu tine. Iată, Mă dau ție. Azi e sărbătoare de masă nouă, și vin cu pâine caldă și proaspătă, ca să te îmbroșez și ca să te întăresc, că te văd slăbit, fiule tată. E vremea grea, și te văd slăbit, și vin ca să suflu peste tine și să te înfiripez. Vin să fiu cu tine și să-ți spun: pace ție! Ai nevoie de pace multă, de pâine multă, că e vremea grea, fiule din Israel, și ar fi să fiu mereu cald pe masa ta, copilul Meu, dar vremea cea grea dă să-Mi slăbească pe fiii cei străjeri în calea cuvântului Meu. O, Eu de aceea ți-am spus să fii bun și să fii tare și să fii sănătos cu duhul și cu trupul, Israele iubit, și fiecare să fie tare cu Mine, că dacă piciorul sau mâna sau ochiul sau auzul sau graiul sau duhul lui Israel e slab, slăbește tot trupul din pricina unui mădular slab. E vremea să fii sănătos în toate, copile din vremea aceasta grea, dar pentru asta trebuie să-Mi faci locaș tare în tine, tată, și trebuie să ai semn întărit pe tine, pe creștetul tău, și trebuie mereu să lucrezi și să trăiești în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin, că aceasta este pecetea Dumnezeului Cel viu, care este pusă peste tine, fiule român care te numești Israel. Și mai ai ceva de făcut alături de Mine, și iată ce ai: să plângi cu Mine, că rău Mă doare în vremea aceasta de la păcatele lumii. Mă doare, că trebuie să Mă las văzut; Mă doare, că lumea nu știe de lucrarea proorocului Meu Ilie despre care scrie în Scripturi că va să pregătească ziua și calea arătării Mele.

Fiule tată, este scris să trași ușa inimii tale și să stai ascuns în Dumnezeu, sub aripile lui Dumnezeu până la ziua bucuriei, tată, și să lucrezi ce ți-am dat și să te împodobești cu podoabele curăției și ale sfințeniei cerești, că nu va fi ochi pe pământ și în cer care să nu privească la tine, că vei fi căutat, poporul Meu, și cine va voi să te găsească după adevăr, acela trebuie să ia să mănânce cuvântul Meu și să-l lucreze și să-l păzească, iar cine te va căuta pe tine, acela Mă va găsi pe Mine, dar tu să nu te temi. Nu te teme, Israele, cel ce ești cu Mine. Nu te teme, popor al mângâierii, că tu ești mângâierea Mea, și de aceea vin și te mângâi mereu cu mână caldă, cu cuvânt cald și nou și proaspăt, ca să te bucuri așa cum te bucuri când scoți din cuptor pâinea cea caldă și crescută și rumenită prin foc. E bună hrana din cămară, dar e bună și cea caldă, și să nu te mulțumești cu pâinea cea din legătură, că am pâine și în mâna Mea, pe care o cobor când vin, că Eu de aceea vin. Iar pe cămară să nu te faci stăpân, tată. Să nu te faci așa, și să fii supus, supus și aplecat așezării Mele cu care stau înaintea ta, cu care-ți slujesc ție, Israele, poporul Meu. Să nu te semețești ca un om bogat care ai cămară, căci pâinea este din cer, nu de la tine. Cine mănâncă, să-I mulțumească Celui ce-i dă, că Eu sunt Cel ce Mă dau ție în dar.

Veghează cu Mine alături în vremea aceasta, Israele, ca să poți omorî din calea ta tot duhul cel străin, și să nu pățești ca Israel cel de atunci care n-a voit să Mă asculte când Eu i-am spus prin Moise, i-am spus să omoare din cale pe tot neamul străin. De ce i-am spus, tată, să omoare pe tot neamul din cale? I-am spus așa, ca să știe să nu se aplece, să nu se unească cu cel ce este

străin și ca să-Mi spurce seminția cea binecuvântată de Mine, dar Israel n-a făcut așa, n-a ascultat, și s-a amestecat cu trupurile de pe cale și s-a prăbușit Israel, și n-am rămas cu el. Fiule de azi, Eu îți amintesc mereu despre lucrarea neascultării ca să te fac copil ascultător, ca să nu te las să pieri din cer, tată. Și să știi că nici un fiu al acestei lucrări care nu a ascultat nu va scăpa de pedeapsa neascultării. Și precum pentru ascultare va veni dreptatea și bucuria, tot așa pentru neascultare și pentru întinarea duhului și a trupului tot fiul neascultării va primi ce este de primit.

O, nu mai este vremea bucuriei, și lumea nu știe nimic. Atât mai este bucurie, atât a mai rămas bucurie pe pământ, când Eu, Domnul, Mă bucur cu tine, fiule, poporul Meu, și când tu te bucuri cu Mine într-o serbare cerească. Tu nu trebuie, tată, să te întristezi în neputințele tale, că ele sunt ale Mele, și sufăr cu tine, și nu sufăr singur, căci am cu cine să-Mi împart suferința, și aceasta este o iubire mare de la tine spre Mine. Sunt suferințe între suferințe în tine, Israele. Este suferință și pentru păcate, ca să se șteargă; este suferință și pentru umilință, ca să te țină Domnul lângă El; este suferință și pentru lucrul ce este de lucrat, dar puțini în Israel au așa suferință care vine de la greul lucrului lui Dumnezeu. Este suferință care vine din necazul ce-l are duhul rău pe fiii poporului Meu, dar aceasta se biruiește prin unirea cu Mine, prin credința cea bună și prin lupta cea frumoasă, dusă în numele Meu.

Israele fiule, cere, tată, cu credință, cere de la Mine biruință asupra răului, și Eu îl biruiesc și lucrez cu tine împotriva răului, tată, dar să nu ai nici un fir de lume în tine, să nu ai amorțire, să nu ai nepăsare, să nu ai clipe fără Mine, tată. Nu te mai teme, Israele, atunci când Mă ascuți pe Mine, nu te mai teme. Ascultă-Mă pe Mine și să nu te temi în vremea ascultării. Să te temi în vremea neascultării. Să te temi în vremea când Mă lași să slăbesc în tine. Dar când Mă ai pe Mine, nu te teme, tată, că Eu te ocrotesc chiar dacă simți apăsarea vremii. Israele, îți trebuie veghe mare, tată, și trebuie să Mă ceri mereu și să-Mi ceri Mie îngeri veghetori și ajutători și lucrători, și să-Mi ceri în ajutor sfinții, că sfinții stau înaintea Mea ca să-Mi spună că n-au de lucru. Cheamă, tată, sfinții, că ei stau între Mine și tine ca să lucreze pentru tine și pentru cer, ca să lucreze peste vremea aceasta.

O, Verginico, să fie mereu binecuvântată lupta cea pentru poporul tău, că mare a fost taina trupului tău între cer și pământ. Copiii tăi sunt slăbiți, unii de teamă, alții de neputință, alții de dureri și de mâhniri. E grea vremea, tată, și Ne trebuie lucru cu putere de cuvânt, ca să se împlinescă tot cuvântul. Mă uit la tine cât lupți și cât alergi, Verginico, și de aceea am amintit fiilor Noștri cum îi învățai tu să se roage Tatălui pentru ca să-i scape de cel rău, pentru ca să le dea pâine și pentru ca să vină cerul pe pământ. Dar acum să înțeleagă fiii tăi și ai Mei, să înțeleagă ce spune rugăciunea aceasta, căci Tatăl voiește ca să fie precum este în cer, așa voiește să fie în acest popor, voiește să fie ca și în cer.

Verginico, astăzi nu mai grăiesc despre cei ce nu ascultă încă nici acum. Azi grăiesc cu cei ce sunt înrădăcinați, și le spun să nu se teamă de furtuni, și să se bizuie pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt. Nădejde se numește aceea care nu se îndoiește în lucrul ei.

Fiilor, fiilor, Eu v-am iertat păcatele, iar voi să nu le împrăștiți, și să învățați bine lecția aceasta și să stați în ea, tată, că Verginica plângea mereu la Mine când erați în suferințe, și Eu o ascultam, și ea se făcea ispășitoarea greșalelor voastre, și Eu slăbeam în lucru, că ea nu mai avea putere și pentru Mine. Ea se punea în lucru numai pentru ocrotirea lui Israel, și când să-l mai și îndrept pe Israel, ea nu mai putea de durerile și de zdrobirile pe care le primea în locul celor ce-și făceau rost de suferință.

O, poporul Meu, ce crud ai fost tu cu trâmbița Mea! Veneai, tată, și puneai pe ea numai suferință. Toată suferința ta o aduceai la ea, și Mi-ai zdrobit-o, fiule, și zdrobită am luat-o când am luat-o. Până în ultimele clipe numai ai zdrobit-o, Israele, că tu păcătuiai amar, poporul Meu. Măi tată, când vei da ochii cu ea, vei vedea pe ea ranele pe care i le-ai făcut. Ea te învăța să fii sfânt și curat, și tu trăiai ca lumea, și veneai apoi și te numeai fiul ei, și ea, ca o mamă, te mângâia și suferea și se sufoca de mirosul păcatelor tale, și tu nu știai ce pildă vie a fost ea

înaintea ta. Iată, tată, ai de ce să plângi. Plângi, poporul Meu, că trupul acesta va fi arătat ție spre mărturie. Plângi, tată, și fă-i rost de vindecare mai înainte de arătare, că peste o clipă te vei întâlni cu ea. Să-ți plângi păcatele prin care tu ai rănit-o, că ea a stat ca o bubă vie în mijlocul tău, ca un jertfelnic a stat, ca un cuptor încins în care erau aruncate toate fărădelegile lui Israel. Să plângi, copilul Meu, și să-I spui Tatălui să șteargă de pe ea toate semnele rămase de la loviturile tale. Împacă-te cu ea, Israele, căci ea a fost cortul Meu în care Eu am stat înaintea ta. În vremea lui Moise M-am făcut stâlp de nor și de foc, și din nor și din foc am vorbit cu Moise înaintea lui Israel. În vremea ta, Israele, M-am făcut cuvânt și foc în trupul lui Verginica, în stâlpul acesta care s-a numit trâmbița lui Dumnezeu. Ea aleargă după tine mereu. Ea are cu ea cete cerești de sfinți și de îngeri. Ea te înconjoară ca să nu pieri, fiule. Ea are fii lucrători, și Mă cere mereu să cobor și să cuvintez peste tine, și Îmi zice: „*Rostește, Doamne, cuvântul Tău până în clipa când toate se vor lăsa văzute în lucru, după cum lucrează toate. Dă-le, Doamne, hrană caldă și încălzește-i și tămăduiește-le mâhnirile și alungă-le teama, că e vremea grea. Nu-mi lăsa copiii fără de cuvânt. Rostește cele bune peste ei și împlinește, Doamne, tot ce rostești peste Israel*“.

O, Verginico, e grea vremea, tată, și voi lucra cu putere de cuvânt. Amin. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Eu, Domnul Iisus Hristos, rostesc cuvânt. Bindecuvântat este poporul Meu Israel, iar peste cel bindecuvântat să nu aibă putere nici un rău, nici o mâhnire, nici o durere. Amin.

Israele, poporul Meu, întăresc peste tine pecetea Dumnezeului Cel viu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Israele, poporul Meu, întărește-te sub pecetea Dumnezeului Cel viu și să nu ridici mâna ta ca să ștergi această pecete de pe tine. Amin.

Popor al Domnului, scoală-te din toate neputințele tale și le biruiește, că Eu, Domnul, îți poruncesc aceasta. Amin. Scoală-te, tată, și așa să stai, și să nu te găsească culcat neputințele care se luptă împotriva ta și a Mea, că dacă chiar neputințele te găsească culcat, dau să se așeze peste tine. Scoală-te, poporul Meu, și stai în picioare, și stai înaintea Mea. Amin. Scoală-te după cuvântul Meu, nu te scula cum vrei tu sau cum se întâmplă. Scoală-te ca Mine și nu ca tine. Amin. Pecetluiesc cu „*Amin*“ tot cuvântul Meu. Ție îți zic: scoală-te, Israele, scoală-te, tată, și de dormit să nu dormi, căci Eu sunt înaintea ta ca să fim treji și lucrători. Dacă ai în trupul tău neputință și slăbire și moleșală, Eu intru în tine și scot afară tot duhul cel supărător și zic: bindecuvântate să fie mădularele duhului și ale trupului tău, Israele, fiul Meu. Fiecare fiu al tău, poporul Meu, să fie pecetluit cu pecetea Dumnezeului Cel viu. Amin.

Fiilor, fiilor, Eu sunt vindecarea, Eu, cu sfințenia Mea în voi. Priviți numai la Mine și nu în lături și nu în spate; numai la Mine, tată. Luați din mâna Mea împărăția Mea. Luați în voi împărăția Mea. Credeți în Mine și nu vă îndoiiți. Credeți în Mine și nu în om. Strigați la Mine și nu la om, că voi sunteți frați împreună ocrotiți de Dumnezeu. Cel ce crede în Mine, să știe cum să creadă, că și Eu trebuie să cred în acela ca să se poată spune că acela crede în Mine. Feriți-vă de rău, că și Eu vă feresc. Aceasta înseamnă să credeți în Mine. Fiilor, nu mai lăsați pe voi neîmplinirea cuvântului lui Dumnezeu, și abia după aceea veți avea toată ușurarea. Fiilor, fiilor, căutați-vă peste tot, să nu aveți neîmplinire pe voi. Cuvântul Meu să fie cuvânt împlinit pe voi și peste voi. Fiilor, fiilor, nu vă mai lăsați să semănați cu lumea. Să vă fie rușine când nu puteți scăpa de asemănarea cu lumea. Măi fiilor, trupurile lumii vor fi sub sabie. Fugiți, tată, și stați acasă lângă Dumnezeu și puneți pe voi și pe casele voastre pecetea Dumnezeului Cel viu și nu vă temeți sub această pecete. Israel și-a uns ușorii ușilor cu semnul Mielului jertfit. Voi, fiilor, tot așa să faceți și să stați unși cu mir și cu apă și cu sfințenie, și să stați săraci cu duhul, și să aveți Duhul lui Dumnezeu. Amin. Depărtați-vă de cei ce numindu-se frați cu voi nu împlinesc cele pentru ocrotirea cea de la Mine. Cine nu vrea să fie ocrotit să se tragă într-ale sale întru care stă și să nu stea între cei ce ascultă, și Eu voi împlini acest cuvânt. Amin.

Din nou vă spun vouă, celor lucrători, vă spun să ascultați. Nu mai primiți nici un fel de cuvânt de la cei ce nu împlinesc lucrarea harului Meu de azi. Fiți atenți voi, da să fie da, și nu să fie nu. Nu dați voie celor neîmplinitori să vorbească în dreptul lucrării de har care se mărește tot mai mult peste fiii care s-au tras în dreapta pentru ascultare și lucrare. Învățați poporul să-și cântărească vorba și rostirea celor dinăuntrul inimii. Vreau să-l feresc de pândă duhului rău pe poporul Meu cel ascultător. Cel ce nu iubește împărăția cerurilor, pe acela să-l știe tot poporul, ca să fie poporul Meu pus deoparte pentru Mine și în dreapta Mea. Iar voi, cei ce Mă ascultați, nu vă temeți de cele ce sunt pe pământ. Ele nu se vor atinge de cei ce au pecetea Dumnezeului Cel viu. Cel ce este mare, acela să fie mic înaintea Mea, ca să pot lucra prin el lucrarea Mea.

Israele fiule, Eu, Domnul Iisus Hristos, iau de pe tine toate neputințele, iar tu să te odihnești frate în frate și nimic să nu faci de la tine și îți va fi ție bine. Amin.

Israele tată, lucrează și nu sta fără de lucru. Lucrează, tată, și nu te lăsa greu, ca să nu fii greutate nici pentru Mine, nici pentru fratele tău. Lucrează smerenie, fiule, căci prin smerenie vei căpăta ocrotire și sănătate și bucurie și pace în inimă și înțelepciune prin smerenie, că rău Mă simt Eu cu cel mândru lângă lucrarea Mea. De cel mândru fuge cel drept și cel umilit. De cel mândru fuge și ajutorul de la Dumnezeu. De cel mândru fuge și binele, fuge și pacea, fuge și sfințenia de cel mândru. De cel smerit și umilit și aplecat cu duhul se apropie pacea și iubirea lui Dumnezeu, și totdeauna Duhul Sfânt îl hrănește pe cel smerit cu inima, și toate ale lui sunt spre pace și spre bucurie cu cerul.

O, fiule al cerului, ți-am dat putere să-ți lucrezi binele peste tine. Ți-am dat putere să stai tare și să fii de temut duhului rău. Ia această putere, și întreită să-ți fie dată de la Dumnezeu, și prin lucrarea ei să ajungi să ai împărăția cerurilor înăuntrul tău. În împărăția cerurilor este tot cerul. Israele, fiule al cerului, tu ești cer nou și pământ nou, dar să fii. Tu ești tron de odihnă pentru Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dar să fii. Tu ești scăpare celor ce vor alerga spre Dumnezeu, dar să fii și să binecuvintezi pe Dumnezeu întru smerenia ta. Amin.

Așa au spus îngerii înălțării Mele, că voi veni așa precum M-am suit la cer. Dar tu să știi să fii credincios, căci toate cele rostite sunt adevărate întru Dumnezeu. Învăță din școala cerului, că tot ce se învață de pe pământ e numai minciună. Minciună se numește orice lucrare fără Dumnezeu. Iată, Israele, înțelepciunea cea din cer îi ia locul celei de pe pământ. Îl voi rușina pe omul cel ce s-a dat drept învățător, drept știutor. Voi veni la tine, poporul Meu, și îți voi vorbi, tată, despre minciuna înțelepciunii care vine de la om, și vei înțelege că omul fără Dumnezeu este om fără duh și este dat în folosință duhului rău de bunăvoia sa. Cine iese de sub mâna Creatorului, acela cade din cele adevărate. Dar tu, poporul Meu, să fii mângâierea Mea, să fii popor al mângâierii și al iubirii veșnice, și să crești, tată, prin binecuvântarea Mea, și să fii un popor fără de moarte și să stai înaintea Mea întru venirea Mea și să fii poporul mângâierilor Mele. Amin.

Hristos S-a înălțat! Iar Cel ce S-a înălțat a venit la tine, Israele român, căci așa este scris în Scripturi. Amin, amin, amin.

19-05/01-06-1995